

Nr 329

Av herr Nilsson, Nils, *angående beskattningen av realisationsvinst vid avyttring av vissa jordbruks- och skogsfastigheter.*

(Lika lydande med motion nr 371 i Andra kammaren)

Vid 1967 års höstriksdag beslöts i enlighet med förslag i Kungl. Maj:ts prop. nr 64 viss ändring i kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370).

I propositionen föreslogs på grundval av markvärdekommitténs betänkande (SOU 1966: 23 och 24) att vinst som uppkommer vid icke yrkesmässig avyttring av fastighet inkomstbeskattas oberoende av den tid fastigheten innehafts.

I propositionen anför departementschefen bl. a.: »Att beskatta mindre vinster vid försäljning av egnahem, villor och jordbruk ligger inte i linje med förslagets markpolitiska syfte.» Under den tid som nu gått har erfarenheten visat att så ej heller blir fallet vid försäljning av egnahem och villor eller i övrigt i vad avser bebyggd fastighet. När det gäller obebyggd jordbruksfastighet, delar av sådan eller skogsmark kan däremot beskattningen drabba mycket hårt och detta gäller då särskilt i skogsbygderna. Det fasta tillägg som får läggas till anskaffningskostnaden vid fråga om bebyggd fastighet är här av avgörande betydelse. Frånvaron av denna möjlighet för obebyggd fastighet i förening med mycket låga taxeringsvärden — för fastigheter som länge gått i arv — vid den tidpunkt som ingångsvärdet skall fixeras gör att även med en uppräkningsgrad av 150 % ingångsvärdena blir mycket låga.

För skogsfastigheter som av lantbruksnämnden inköps för rationaliseringsändamål är det inte fråga om någon ändring i markanvändning och kan därför ej heller vara fråga om någon markvärdestegring i sådan mening.

Erfarenheten har dock visat att lagens tillämpning kan medföra avsevärda skattkostnader även när det gäller försäljning av jordbruksfastighet i rationaliseringssyfte. Någon sådan effekt avsågs inte vid lagens tillkomst. Departementschefen anför i propositionen:

Därtill kommer att de regler jag föreslagit i motsats till tidigare gällande innebär att vinster som beror på penningvärdeförändringen inte beskattas och att de därutöver i allmänhet har en betydande marginal innan beskattning kommer i fråga. Härigenom torde skattskyldighet i allmänhet inte bli aktuell vid försäljning av jordbruksfastighet i rationaliseringssyfte.

Lantbruksnämnden i Kopparbergs län, vars inköpsverksamhet till största delen består av inköp av skogsmark och obebyggda jordbruksfastigheter och delar av sådana, har kommit i nära kontakt med dessa problem, effekten har blivit en markant nedgång i inköpen.

Eftersom avsikten med lagstiftningen ej var att beskatta sådana mindre objekt är en ändring i detta avseende angelägen. En sådan skulle kunna åstadkommas genom en undre gräns varunder skatt ej skulle utgå — vilket även skulle innebära administrativa besparingar — samt att dessutom sänka vinstprocenten vid försäljning i rationaliseringssyfte.

Med stöd av det anförda hemställas,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t begär översyn av reglerna om realisationsvinstbeskattning såvitt avser mindre obebyggda jordbruks- och skogsfastigheter i enlighet med vad i motionen anföres.

Stockholm den 24 januari 1969

Nils Nilsson (cp)